

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΙ ΤΗ ΓΡΑΦΗ ΤΟΥ

Λέανδρος Πολενάκης

Στη μνήμη του Θόδωρου Αγγελόπουλου

Τα φυσικά τοπία της γραφής

Σμύρνη, Αθήνα, Νέα Ιωνία, Αλβανία, Νέα Ιωνία, μια άγνωστη πόλη με την υπόγεια, μυστική της πολιτεία, Θεσσαλονίκη, Οδησός, Γιάννενα, Αθήνα, Νέα Ιωνία, Αθήνα, «Άνω Σμύρνη». Η τεθλασμένη διαδρομή των φυσικών τοπίων μάς οδηγεί στο κέντρο ενός ολόκληρου κόσμου «πλασμένου από το υλικό των ονείρων», αλλά πραγματικού. Τον κόσμο της γραφής του Γιώργου Μιχαηλίδη.

Ο χρόνος της γραφής

Το αεί και το νυν. Ο μύθος και η ιστορία. Το μυθ-ιστόρημα στην κυριολεκτική εκδοχή του.

Στη ρωγμή του χρόνου

Η γραφή του Γιώργου Μιχαηλίδη δεν είναι σαν τις άλλες ελληνικές γραφές, και δεν έχει ανάγκη από το «Δυτικό Κανόνα» του Χάρολντ Μπλουμ ή άλλους «κανόνες», για να καταξιωθεί.¹ Έρχεται κατευθείαν από τον άγραφο αρχαίο Κανόνα του Ομήρου, που διαμορφώθηκε τελικά εν πορεία, in mezzo del camin, όπως θα έλεγε ο προφήτης της νεωτερικότητας ο μεγάλος Δάντης. Ανάμεσα δηλαδή στην προφορική και στη γραπτή παράδοση της γλώσσας. Τότε που παιζόταν το μεγάλο στοίχημα, προς τα πού θα πάει ο πολιτισμός του ανθρώπου. Προς το Θεό, τον άνθρωπο ή το τέρας; Ταυτοχρόνως, την ίδια εποχή, τον 6ο αιώνα π.Χ. γεννιόταν η αρχαιοελληνική Τραγωδία. Πέρα απ' τη θρησκευτική καταγωγή της, από τον Διθύραμβο, όπως λένε, η Τραγωδία βγήκε, ίσως, μέσα από την αδήριτη ανάγκη ενός λαού να ακούσει πάλι να απαγγέλλεται και να παίζεται μπροστά του ζωντανό το